

dosarul nr. 2ra-726/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (C. Vârlan)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Danilov, M. Anton, I. Secrieru)

ÎNCHEIERE

08 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele ACC nr. 130 împotriva Valentinei Cozima cu privire la încasarea datoriei de plată pentru consumul energiei termice și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 08 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Cozima Valentina, a fost casată hotărârea din 13 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani cu emiterea unei noi hotărâri

c o n s t a t ă

La 12 septembrie 2018 Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele ACC nr. 130, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Valentinei Cozima cu privire la încasarea datoriei de plată pentru consumul energiei termice și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile în calitate de proprietar al imobilului – ap. 154 din bd. Moscova 14/1, mun. Chișinău, este înregistrat Cozima Valentina.

A relevat că în baza contului personal deschis de ACC nr. 130 pe numele Valentinei Cozima, ultima a beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

După cum rezultă din informația privind situația despre achitarea serviciilor locativ-comunale, pârâta înregistrează o datorie totală pentru consumul de energie termică în sumă totală de 52 753,72 de lei, iar în perioada ianuarie 2014 - iulie 2018 a acumulat o datorie în mărime de 15 563,83 de lei.

Notează că, întrucât obligația de achitare a serviciilor utilizate a fost ignorată, a expediat o reclamație în adresa pârâtei, care a rămas fără răspuns și executare.

Reclamantul a solicitat încasarea datoriei pentru consumul de energie termică neachitată pentru perioada ianuarie 2014 - iulie 2018 în mărime de

15 563,83 de lei și a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 466,91 de lei.

Prin hotărârea din 13 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea a fost admisă integral; a fost încasat de la Cozima Valentina în beneficiul ACC nr. 130 datoria pentru energie termică pentru perioada ianuarie 2014 - iulie 2018 în sumă de 15 563,83 de lei; a fost încasat de la Cozima Valentina în beneficiul SA „Termoelectrica” cheltuielile de achitare a taxei de stat 466, 91 de lei.

La data de 05 martie 2019 Cozima Valentina a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 13 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea integrală a hotărârii instanței de fond.

Prin decizia din 08 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Cozima Valentina, a fost casată hotărârea din 13 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani cu emiterea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii; s-a încasat de la Cozima Valentina în beneficiul ACC nr. 130 suma de 251,48 de lei – datoria pentru consumul energiei termice pentru perioada ianuarie 2014-iulie 2018 și în beneficiul SA „Termoelectrica” suma de 202,5 lei – cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat. În rest acțiunea a fost respinsă.

Pentru a decide astfel instanța de apel a menționat că la caz, apelanta/pârâtă a prezentat în apel calculul datoriei care constituie suma de 251,48 lei, formată din: suma datoriei de 18 375 lei, compensate - 7 350 lei, achitate - 10 773,52 lei. În acest sens, apelanta a justificat mărimea datoriei reale în prezent de 251,48 lei, prin copiile facturilor și bonurile de plată, cât și calculul descifrat (102- 115).

La 15 ianuarie 2020 SA „Termoelectrica” a declarat recurs împotriva deciziei din 08 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului s-a indicat că SA „Termoelectrica” nu a recepționat apelul motivat în limba de stat, fiind astfel în imposibilitate de a dispune de drepturile procedurale.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data de 15 ianuarie 2020 este în termen.

Curtea Supremă de Justiție a transmis în adresa părților copia recursului. Prin referință intimată Cozima Valentina a solicitat de a considera recursul ca inadmisibil.

Plicul cu corespondența remis în adresa ACC nr. 130 a fost restituit instanței cu mențiunea „nereclamat”.

Examinând temeiurile recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției

Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru